

Døden, men det, man vil forebygge, er, hvad den ærede Forslagsstiller (S. N. Hansen) motiverede ved Lovens Forelæggelse, at Noget antages for død, som ikke er det, og det forebygges ikke her. De kyndige Folk komme først tilfede 3 Dage efter Døden, men umiddelbart efter denne kan enhver Klodrian affige den Dom, at Personen er død, affige Dom om, fra hvilket Tidspunkt de 6 Timer skulle regnes, hvori den Døde skal ligge i Sengen, og saaledes er den formodede Døde aldeles overladt til Bilskaarligheden, indtil de 3 Dage ere forløbne. En anden Side er ogsaa den, at forsaavidt Loven gaaer ud paa at forebygge Forbrydelser, er det noget seent taget, at man 3 Dage efter, at Saadant er foregaaet, melder det til Politiet. Man kan naturligviis ikke gaae saa vidt i Politiforanstaltninger, at man sætter en Politibetjent ved Siden af ethvert Menneffe for at forhindre, at Forbrydelser begaaes, men her er dog en Bet til at forhindre, hvad det er en Umulighed at forhindre, naar man siger, at Eighnsmændene ikke skulle møde før 3 Dage efter Døden, idet man nemlig, uden at det vilde medføre stor Beskostning, kunde sige, at Synsmændene først skulle komme inden 6 Timer og dernæst inden 3 Dage efter Dødsfaldet. Skjøndt jeg indrømmer, at Loven er en Forbedring, paastaar jeg dog, at saalænge vi ikke ere komne til dette Skridt, have vi ikke gjort Skridtet fuldt ud, men man er jo saa ofte nødt til Halvbed her i Livet. — Jeg kan ikke affolde mig fra her at omtale en anden Halvbed, som man maa tænke paa hver Dag; man i denne Tid læser Aviserne. Vi have ved Straffeloven bestemt, at man ikke bør berøbe et Menneffe Livet undtagen for meget store Forbrydelser; vort Justitsvæsen er gaaet saa vidt, at man kan sige, at Dødsstraffen er saagodtsom affkaffet, men ved Siden deraf sætter man Personer, der ikke have begaaet saadanne affyhelige Forbrydelser, for hvilke der er sat Dødsstraf, der kun have begaaet mindre store Forbrydelser, og som derfor hændomes til Fængsel paa visse Aar, i Fængsel paa en saadan Maade, at man, efter hvad der i denne Tid har været forelagt Offentligheden, berøver dem, vel ikke Livet,

men, hvad der er meget Mere, nemlig Forstanden. . . .

Formanden: Jeg troer dog, at hele den Tankegang, hvorpaa det ærede Medlem nu er inde, ligger temmelig langt borte fra det foreliggende Lovforslag.

Steenstrup: Ja, jeg har ogsaa kun villet berøre denne Sag, fordi det foreliggende Omne dog ganske vist krydser Læren om Forbrydelser, men jeg skal ikke gaae videre ind derpaa. Jeg har kun villet paapege en vis Eighed deri med den Sag, som forhandles.

Justitsministeren: Jeg skal holde mig til det foreliggende, og navnlig til de foreliggende Vædringsforslag. Jeg skal tillade mig at anbefale til Vedtagelse Udvalgets Forslag under Nr. 1, 2, 3, 5, 8, 9 og 10, hvortilmod jeg maa fraraade de af 16 ærede Medlemmer under Nr. 4 og 7 stillede Vædringsforslag. Med Hensyn til denne Anbefaling og denne Fraraadelse kan jeg ganske henholde mig til, hvad der i saa Henseende blev anført af den ærede Ordfører, og jeg skal kun gjøre et Par Bemærkninger til det af Udvalget under Nr. 6 stillede Vædringsforslag. Dette Forslag forekommer mig at ville gjøre et væsentligt Skaar i det af Udvalget tilføjede Diemed, der er at virke til, at Eighnet saavidt muligt foretages af Læger, thi hvor Lægesyn ikke er foreskrevet, sætter det en Præmie for ikke at benytte Lægerne, men Eighnsmændene, idet det giver de Uformuende Leilighed til at slippe for en billigere Betaling, naar de ikke benytte Lægerne. Dette kan ikke i og for sig ansees for heldigt. Jeg skal ganske vist indrømme, at Forslaget ikke gaaer videre i denne Retning end den nuværende Lovgivning, og altsaa vil Vedtagelsen af det ikke for mig være en Hindring for at gaae ind paa Loven, men hvis jeg havde Stemmeret i dette Thing, vilde jeg ganske vist stemme imod det. Jeg maa saaledes henstille dette Forslags Vedtagelse eller Iffervedtagelse til det høie Thing.